

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatalt:

PÉCSEI. Mária-u. l. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSEI, Mária-utca l. sz.
I. EMELLET
 hová a lap szerkesztői részét illető minden bejelentést intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Működését
 a kiadóhivatalt vezeti

Rezoga alkotmánybástyák.

Pécs, 1896. április 14.

Ha akár az autonom közigazgatás nyomorúságos voltán, akár a kormányhatósági önkormányzat egyéb megnyilatkozásán végig tekintünk, bizony nagyon erősnek kell az emberben lennie az elvi meggyőződésnek és tántoríthatatlannak egy jobb jövőbe vetett bizalomnak, hogy el ne keseredjék a mai korcs nemzedék éhes kapzsiságán, ebből eredő gyáva meghunyászkodásán s maga is azok táborába ne szegődjék, a kiknek elvük, hogy korbács és járom való ennek a hitvány fajzatnak, nem önkormányzat.

A kormány és a mesterségesen összehozott többségnek ez a gyönyörűség elve, mely az államosítási törekvésben csúcsosodik ki, már-már hálójába kerít sokakat a szabadság igaz barátai közül is, a kik a dolgok folyását felületesen szemlélve, nem kutatnak azok rejtett okai után s ezért javulást remélnék, ha az önző és dölyfös klikkek és ezek talpnyaló uszályhordozói helyett az állam veszi erős kezébe az ügyek intézését minden téren; mert ha így áldozatul esik is a közszabadság, a mely különben is csak önérzetes és nem a hatalom intézésére nádszálként ingadozó polgárságnak való, de lesz rend és becsületes kormányzat, a melybe a kormányzottak bele ugyan nem szólhatnak, de a melynél legalább magánjogaik sérelmének biztos orvoslását megtalálhatják.

Mert ugyan mivé lettek a magyar törvényhatóságok, ősi alkotmányunknak ezek a hatalmas védő bástyái mai szervezetükben?

Önkormányzati jogait a mindent kezébe kaparító centrális kormány lassankint elkobozta s ma már az ujjukat sem mozdíthatják a kormány engedelmével, a mi kis látszatát az önkormányzatnak még sallangnak meghagyták náluk, az is csak arra szolgál, hogy a hatalom szekerének tolására felhasználhassék, mert olyan szervezetet adtak nekik, hogy a központi kormány tetszése szerint mozgathatja őket, akár csak a Paprika Jancsi színház bábjaikat.

A mindenható főispán révén a kormány feltétlenül markában tartja a törvényhatósági tisztikar üstökét; a törvényhatósági bizottság fele részben a közügyekkel nem törődő virilistákból áll, kik utóvégre nem is tartoznak más, mint a saját érdekeiket védelmezni, mert hát más nem is képviselnek a bizottságban; a másik fele a bizottságnak pedig, áll a törvényhatósági tisztviselőkből, községi és körjegyzőkből, a kik egytől-egyig kötelesek magukat beváltatni, mert különben nincs tekintélyük hivatali előjáróik előtt, a kiknek szükségük van feltétlen támogatásukra a közgyűléseken.

Az elenyészőleg csekély számú független elemek aztán beleunva a meddő küzdelembe, félrevonulnak s a kormány által protegált klikkek, jól szervezett érdekszo-

vetkezetek féktelenkedését nevezik aztán manapság önkormányzatnak.

Persze kész keset mos; hogy a kormány ezeknek a megyei szervezeteknek, cirkulusait ne zavarja, megköveteli, hogy a törvényhatóságokat a kormány érdekében adott jelre mozgósítsák. Így keletkeznek aztán a törvényhatóságok bizalmi feliratai a mindenkori kormányhoz, vagy annak oly tagjaihoz, akiknek ilyen flastromra éppen szükségük van, a kérvények az országgyűléshez mindazonok az intézményeknek behozatala iránt, a mik a kormánynak s a hatalom birtokosainak csak a szívuk vágyát képezik, de a melyek kezdeményeséseinek ódiúmat magukra venni mégsem merik, hanem előtérbe tolják a törvényhatóságokat, azoknak már úgy sem lát es az odium.

Milyen megható is volt, mikor a törvényhatóságok csaknem egyhangulag kérelmeztek az államosítást! Maguk szaladtak a vágóhídra s esdve kértek a megmaradást, hogy csak minél előbb vágja le őket, mert így kívánja ezt a háza úrve!

A szabadelvűség nevében kidobják azt, a ki megmozgatja azt a fát, a melynek árnyékában meghúzódniok olyan jól tudik; nagy felháborodással visszatáncoltanak oly vadakat, a melyeket az sem vesz komolyan, a ki ellen intéztettek, mivelhogy „bolondtól származik”; szavassnak bizalmat oly államférfiui működésért, a melynek nemzetellenes voltáról maguk is meg van-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A hűség jutalma.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Bérezl S. Károly.

Kesselőy Géza keselyűsi nagybirtokosnak a minapában egy erős éjszakán sehogy se akart álom jönni szemére, pedig kétaszer olvasta el már az újság országgyűlési tudósításait. Pipája gyújtott és hanyatt fekve, szabadjára eresztette fantáziáját. Kutatott, keresgélt az elmosódott multak szürke emlékei között. Eszébe jutott a megboldogult felesége

— Bolond az ember, ha holtakkal vesződik — mondá gondolatait megszakítva — nyugodjék békében szegény Lotti! Meghalt. Engem meg olyan esküre kötelezett, hogy se nem élek, se nem halok. Teremtucscse, az én sorsomnál egy hajszálnyival se komiszabb a borotvált fejű barátok sorsa. Eppen, csak hogy nem kucorgok sötétlen kenyéren meg hideg vizen. Szegény asszonynak mindig voltak hóbortjai, amiket szívesen elnéstem. Csak azt ne kívánta volna utolsó órájában, hogy örökké magányban tengődjem! Kutyatartotta, még a jeges medvének is van párja,

csak Kesselőy Gézának nincs en! De nem is lesz. Urnak szült anyám a világra, igazi ur pedig a halottal szemben is gavallér

Ingerült volt a nagyságos ur, nagyon ingerült. A pipát ledobta a török szőnyegre s a hálószoba kettős ajtaját kitarva, nagyot fütttyentett a sötét folyosón.

Alig telt el egy perc, mikor József, a libériás inas, a nagyságos ur guszttusa szerint bejukkert emberforma kutya belépett az urasághoz.

— Lölköm, a kányák csemegézzék föl a vesédet — mondta az nevetve — ládd, nem t'ok aludni. Hozz föl néhány üveg medicinát, de abból a fajtaból, a melyiktől a megboldogult öregapád is csárdásra kerekedett a sírjában! . . . Coki condrás, ne ácsorogj itt előttem te fából esztergált szent Pál, hanem lódulj, mert biz' isten rögtön puskaport gyujtok a mestelen pofádon! . . .

József inas nagy filozófus, aki ismeri a nagyságos urat. Dehogy vette volna szoken ezt a kis tréfát. Józsefnek a nagyságos ur tréfái voltak a tőkéje, amelyik igen szépen kamatozott. Még a szemegolyója se fordult meg, mikor kilépett a szobából; csak a tenyerét tette a szájára. Gyöngéd volt a gazdájával szemben; nem akarta, hogy az meghallja a nevetését:

— Nagyszerű ember a Géza. Becsüle-

temre mondom, nála viccesebb ur nincs több a világon. Most látom már, hogy engem igazán kedvel. Condrásnak tisztelt a kedves. Condrásnak pedig csak a legjobb pajtásait szokta nevezni, de ezeket is csak akkor, ha pántlikás kedvében találják. No Zeuzsi, előbb utóbb is ispanné ténaasszony lesz belőled, ha engem megbecaples! De sietek a borért, nehogy a Gézát kiszokkentaem az arany-kedviből . . .

A pincében egy füles kocárba belerakott vagy tizenöt üveget. Kicsit súlyosnak találta. Vissza akart tenni néhányat, de megszólalt benne az ökösség:

— Mi az ördögnek raknám vissza? A Geiza kiszopogatja a felit; én még a máradékkal majd elhánok.

A kis-ebédlöben letette az édes terhet. Két üveget és nagy esüst poharat tálcára téve, bevitte Geizának.

— Jól van ides cselédem, — mondá ez, — húzd ki a dugókat, aztán kuss a szinem elől te csörgős körmű bundás!

A hűséges József tisztában volt a helyzettel. Tudta, hogy a nagyságos ur világos virradtig nem hunyja le szeméit, tehát magához véve néhány palaokot, leheveredett az uraság hálószobája előtt levő kis fülkében a kanapéra s szivarra gyujtva, azon tündődött, hogy a nagyságos uraknak majdnem olyan jó sorsot adott az isten, mint az inasoknak . . .

nak belsőleg győződve; segítik buzgón a hatalmaskodó kormányt annak a szájkosárnak a készítésében, a mely az örökös kisebbségre kárhözhatott ellenzékeltől még az alkalmatlan kritizálás jogát is elvonja s a parlamentet lelketlen szavazógép színvonalára süllyeszti alá.

Nos hát az ilyen törvényhatóságokért csakugyan nem lelkesedhetik a szabadságnak egy igaz barátja sem; csak hogy a ki a törvényhatósági autonomia mai bajait az államosítással akarja gyógyítani, az olyan orvos, a ki a fejfájást azzal gyógyítja, hogy levágja pacienseinek a fejét.

Nagyon csalódik az, ki abban reménykedik, hogy legalább a közigazgatás lesz jobb, ha államosítva lesz. Hiszen közigazgatásunk tényleg már manapság is államosítva van: a hivatalok egy részét közvetlenül a főispán tölti be kinevezés útján, a többinek megválasztására pedig a kijelölés által döntő befolyást gyakorol s a tisztikarral feltétlenül rendelkezik.

Ez az autonomia tehát a legkevésbé sem állná útját a közigazgatás javításának; de éppen abban van a hiba, hogy a kormány a közigazgatási tisztviselőt korteszkezőül használja fel s annak, ki ezt a feladatát buzgón teljesíti, haja szála sem görbül meg, ha egyébként lábbal tipor is minden törvényt és jogot.

Ebben rejlik a bajnak a gyökere, természetesen tehát, hogy ezt az államosítás nemcsak hogy ki nem fogná irtani, de még inkább megerősitené.

Hisz ott van rá az élő példa! A fővárosi rendőrség államosított közigazgatási hivatal; hát ugyan ki merné erről állítani, hogy hivatása magaslatán áll; hogy ott biztos védelemre talál az elnyomott jog s uralkodik a pártatlan igazság? A napokban fellebbentett fátyol oly állapotokat takart ott évek hosszú során át, a minőkről még az autonom hatóságokat sem merik vádolni a centralisták.

Ha életerős törvényhatóságokat aka-

runk, a melyek a polgári szabadságokat és a tisztakezü közigazgatást egyaránt biztosítani képesek, úgy ne mozdítsuk elő a korrupció legbőségesebb forrását képező hatalomvágyat még az államosítással is, hanem ellenkezőleg, állítsuk vissza az igazi önkormányzatot a maga valóságában, a közigazgatás visszaélései felett pedig ne hunyjanak szemet politikai kortesszolgálatok fejében.

Ez lehet az egyedüli orvosság, a többi csak kuruzslás!

H i r e k.

Pécs, 1896. április hó 14.

Szerelmi tragédia.

Ennek a históriának három szereplője van: egy leány és két legény. A leány neve Buzér Kati, ki mostanában egyik főutcai ház első emeletének ablakából szokta nem kevesebb keccsel, mint bájjal a portörülket kirázogatni. Az egyik legény neve Péter s a foglalkozására nézve csizmadia, a másik pedig Gábor, ki kocsikat és épületeket fest. A leány ámbár pisze is volt, ragyas is volt, mégis mindkét legénnyel kacérkodott. Mikor ezt a dikics és musta hűséges kezelője észrevette így szólt hozzá:

— Te Kati, ha még egyszer arra a piktor kölyökre sandítasz, hát beleszurom ezt a kis árat a szivedbe.

Azonban hasztalan volt minden ijesztetés, lévén a leány szive olyan, mint a fenyőfa gyökere; minél nagyobb szikla van rajta, annál jobban ágazik, bogazik. A szerencsétlen csizmadia tegnap aztán hallotta, hogy az ő mennyországában . . . egy cuppanás . . . két cuppanás . . . csokolózik a piktor. Berohant a szobába, de már akkor a festőlegény kiugrott az ablakon. A csizmadia sem volt rest, utána. A sarkon utólérte s ekkor a két szerelmes legény összelelkezett, de nem szeretettel, hanem fekete gyűlölettel eltelve. A piktor erősebb volt, mert derekasan a kövesethez mázolta a csizmadiaát.

A legyőzött legény busan oldalgott el a csatatérről, azután elment a sörházba eszméket keresni s estére kelve elővette az árat, beosont a Buzér Kati szobájába s elrejtőzött. De Buzér Kati hamarosan észrevette a hi-

könyvet; meg akarom tanulni az ördög-ábécét!

József nem igen konyit a könyvekhez. Az ebédiő-kredencen épp' talált egyet. Egy kis fekete, bőrkötésű vastag könyvecskét, amelyiknek a hátára ez volt préselve arany betűkkel: *V a d e m e c u m*. Jó lesz ez is hamarjában.

— Te Bálám paripája mit hoztál? — nevetett a nagyságos ur a könyvet átvéve, — az imádságos könyvet hoztad be, amit a multkorjában valami kéregető barát hagyott itt feledékenységből. No de mindegy, ha már behoztad, hagyd itt, legalább megnézem belőle: milyen ára lesz jövő héten a buk-könyvek?!

József kivonul a szobából és lábujjhegyen az ámbitus végére tipegve, nagyokat kacag:

— Soha jobbat még nem vittem Gézának. Imádságos könyv a gazdám kezében!? Hahaha! No de legyünk igazak: rád is fér egy kis szent lecke Géza komám! . . .

A keselyűfalvi nagyságos ur egy darabig olvasgatta a pszalmusokat és a keneteljes meditációkat. Többek közt olvasta, hogy az ur álmat bocsátott Ádámra s kivéve egyik oldalbordáját: alkotá abból Hévát.

Lecsapta a könyvet.

— Rám is bocsáthatnál ilyen álmat jó Uram, — tréfálkozék — nálam is elkelve

vatlan vendéget, szaladt a házmesterhez, a ki aztán a kocsis segítségével kitámasztotta a szobából a csizmadiaát. Sirva riva mentette magát az, hogy ő nem akart gyilkolni, csak az emléktárgyait szándékozott elvinni hűtlen kedvesétől.

Hanem a szive és az orra az össze volt törve becsületesen.

Napirend 1896. április 15-én.

Naptár. szerda április 15. — Róm. kath. Anesztázia. — Prot.: Neszte — Görög-kel. (április 3.) Nikéta — Zeidó: Ijar 2. — Nap két 5 óra 14 perckor. — nyugszik 6 óra 47 perckor. — Hold két 2 óra 30 perckor déluán, — nyugszik 9 óra 10 perckor este.

Időjárás: hőméréklet 5 Cels. fok meleg, légnymás 740. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint szeles, hűvös idő, keleten csapadék várható.

Adókvető bizottság ülése a városháza közgyűlési nagytermében d. u. 3 órakor.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését, melyen a szakelőadók jelentései, miután „semmi különös felemlíteni valót nem tartalmaznak“, felolvasatlanul tudomásul vétettek. Egy rakás utadót leirtak, 43 kivételes nőülési engedélyt pártolólág terjesztettek föl a honvédelmi miniszterhez. A dolni-miholjáci vasut közigazgatási bejárásához kiküldöttek uti számlája elfogadott az engedélyes terhére. Mohács nagyközségnek a II-ik aljegyzői állást megpróbálják kieszközölni a miniszternél, s mivel leginkább az anyakönyvvezetés miatt van reá szükség, javadalmazása az államkincstár terhére esnék. Valami tiz vadászati kihágás tárgyában kirótt pénzbírság megfelelő fogházra lön átváltoztatva. Duna-Szekcső árvatára, miután a kezelők tudatlansága miatt nem érdemli meg az önállóságot, minden valószínűség szerint be fog vonatni, előbb azonban az árvaszéki elnök meglátogatja. Az ülés végén az erdészeti albizottság tagjai letették az előirt külön esküt s féltizenegykor az ülésnek vége volt.

— (Szabadjegyek a banderium tagjainak.) A kereskedelmi miniszter ér-

egy jóra való, formás Héva; csak azt kikérem ám aztán, hogy a bordáim közt babrálj a mindenható ujaiddal! József, József herein! József!

A belépő inasra rákiált:

— Tégy ide szógám széket az enyém mellé és kutyorogj rá. Most veled mulatok. Te az ezüst pohárból iszol, én meg az üvegből. Ittál már? Töröld meg hát a szádat és nyisd föl a hallókaidat: tudod-e mit olvastam ebből a könyvből?

— Igen is tudom. A buk-könyv árát méltóztatott megnézni.

— Ökör vagy József. Krumpli van a koponyádban, de nem agyvelő! Azt olvastam, hogy a férfi mellé, hogy igazán férfi lehessen, asszony is dukál.

— Nagyságos uram kegyes engedelmevel: az a könyv alighanem jól beszél?!

— Én is a'szondom József.

Az inas hosszú lélekzetet véve tovább folytatá:

— Értem a nagyságos urat. Hej nagyságos uram, ha én akkora ur volnék . . . jaj, mit is beszélék?!

— Nyögd ki hát, hogy mit tennél az én helyzetemben?

— Amit a török pasák. Élném a világomat.

A nagyságos ur elmosolyodott. Mámó-

Kesselyői Géza már a hatodik üveget ürítgeti, iszogatja. De hiába nyeli a sok finom gondüzöt, nem kotródnak el agyából az árnyékból való sötét figurák. Máskor, ilyen álmatlan éjszakákon a Zsuzsi kulcsárné szerelmes mókái, fülemile-nótája kedvre derítette. De Zsuzsit nagyon megunta . . . Utálta . . .

— Nincsen semmije, a mivel lekösse az eszemet, — mondá dühösen a nagyságos ur, — hiába no, a parasztot csak paraszt számára gyurta az uristen! De nem is uri tempó, hogy az ember a cselédjeivel itéletnapig foglalkozzék. Abcug Zsuzsi, kifüzetlek bankópénzzel, oszt' a nyakába varrjak valamelyik parádés kocsisomnak, vagy pedig a Józsefnek. Szent'uccse, nem kívánám potyára a bitang kutyától, ha megszabaditana ettől a leánytól. Nagyon kezd már ittléte zsenirozni.

Az ajtót kinyitva, becítálja az inast:

— József, apport! József te!

A kétlábu liberias kutya beugrik s a nagyságos ur dresszurája szerint karjait mellén keresztbe fonja s félig lehunyt szemekkel szavalja mondókáját:

— Szined előtt áll uram a te jámbor cseléded.

— Bravó, lölköm. Hozz be valami

tesítette Baranyamegye és Pécs város törvényhatóságát, hogy a június hó 8-ára tervezett millenniumi hódoló díszfelvonulás alkalmára a törvényhatóságoknak a banderiumban résztvevő tagjai lakóhelyükről Budapestig és vissza egyszeri utazásra 14 napig érvényes I. oszt. szabadjeggyel láttatnak el és hogy a banderium céljaira szolgáló teherárúként feladandó lovak, valamint azok kísérői is, mennyiben az állatszallító kocsiban foglalnak helyet, díjmentesen szállíttatnak.

— **(Kinevezés.)** A pénzügyminiszter **Medics Károlyt** a pécsi pénzügyigazgatósághoz ideiglenes minőségű pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki.

— **(Tisztújító közgyűlés.)** A „Pécsi Dalárda“ tegnap (hétfőn) este 8 órakor tartotta meg a belvárosi iskola nagytermében tisztújító közgyűlését. A közgyűlésen **Aidinger János** kir. tanácsos polgármester elnökölt s ugyanő lett megválasztva újból a Dalárda elnökévé. Alelnökké id. **Reberics Imre**, titkárrá ifj. **Reberics I.** és ifj. **Eötvös Gusztáv**, karmesterekké **Hoffer Károly** és **Ekhardt Antal**, pénztárossá **Szigrist Ferenc**, igazgatóvá **Szelmann Győző** és levéltárossá **Haksch Lajos** választatván meg, megalakított a Dalárda választmányá **Ágh Timót dr.**, **Egerszegi Kálmán**, és **Eötvös Gusztáv**, **Hillebrandt Ferenc**, **Jilly Alajos**, **Kiss József**, **Koharits N. János**, és **Skolnik Géza** működő tagokból, kik mellé a pártoló tagok közül **Ciglányi Bélát**, **Nagy Jenőt**, **Pulc Imrét**, **Szuly Jánost** és **Tamássy Ferencet** választották meg. Végül a közgyűlés határozatilag kimondta, hogy a Dalárda a millenniumi ünnepek alatt ünnepélyes hangversenyt rendez.

— **(Tolnavármegye közigazgatási bizottsága)** gróf **Széchenyi Sándor** elnöklete alatt a napokban ülést tartott. Az alispán terjedelmes jelentéséből megemlítjük, hogy **Simontornyán** szociálista izgatások fordultak elő, hol két mesterember naponként gyűléseket tartott és a polgári házasság, valamint az állam ellen is lázította a népet. A

ros, eres szemei egy pillanatra megvillantak, de aztán busan, lassan felelé:

— Nekem nemcsak a nő szemeiben, ringó kebelén, gömbölyű karjaiban, tüzes csókjában, selymes hajában tellik kedvem, hanem a lelkében is. Nemcsak a nő testét akarom de az egész lelkét is, akivel úgy szeretne engem, mint ahogyan az anya szereti egyetlen, nyomorék kis kölykét. Olyan asszonyállat után sovárgom, akinek szép szavától megelevenednék félighalt szívemben a szerelem . . . De neked hasztalan beszélek **József**, a te paraszt eszeddel úgy se értesz engem fajankó.

— Ha nem veszi rossz néven nagyságos ur, értem én minden szavát a nagyságos urnak. Feleség köllene a nagyságos urnak! . . .

Ebben a pillanatban nagyot csattant valami. **József** a képesfeléhez kapott. Neki esett az asztalnak, úgy hogy a boros pohár és az üvegek is feldültek.

— Gazember, hogy mersz ilyen tanácsokkal előhozakodni — káromkodott **Keselyő Géza**, — azt akarod, hogy a feleségemet holta után is megcsaljam? Eleget csaltam szegényt életében . . . De ne haragudj kedves cselédem, hogy megütöttelek. Minek is beszélés ilyen égbekiáltó ostobaságokat?!

József, a filozófus inas dehogyan haragudott. Hisz' ez a pofon csak a tőkéjét gyarapította. Alázatosan folytató:

lázítókat a csendőrség elfogta és a bíróságnak adta át. A pénzügyigazgató arról tett jelentést, hogy nagy erélyvel hajtják végre ugyan az adóhátralékosokat, mégis 5000 frttal kevesebb adó folyt be március hóban, mint a múlt év megfelelő időszakában. Az árvasszéki elnök arról panasszkodott, hogy a restanciák egyre szaporodnak, mert kevés a munkaerő. A kir. tanfelügyelő jelentése szerint sok a tulzsfolt iskola a megyében s vannak még olyan iskolák is, melyekben még a magyarok történetét is német nyelven tanítják.

— **(Nagy ünnep a Tettyén.)** Az önkéntes tűzoltó egyesület és a pécsi tornaegyesület május hó 14-én (áldozócstör-tőkön) együttesen nagy ünnepet rendez a Tettyén. Az ünnep majális színezetű lesz; délután a tornaegylet tagjai tornászati mutatványokat fognak produkálni, a tűzoltóság pedig bemutatja az 50 év előtti tűzoltói módszert és a mait s az egyesület 25 éves fennállásának történetéből az egyes nevesebb mozzanatokat. Végül nagy táncmulatság lesz.

— **(A veteránok mulatsága.)** Az első pécsi veterán- és betegsegélyező egyesület választmányá **Donner József** elnöklete alatt tegnap este tartott ülésében elhatározta, hogy május 3-án (vasárnap) saját helyiségében nagy kerti mulatságot rendez, melyen az egylet saját zenekara fogja a zenét szolgáltatni. A mulatság tiszta jövedelme az egylet alapja javára fordítatik. Különbben az egylet haladása azt az örvedes körülményt tünteti fel legújabbban, hogy az egyleti tagok már nemcsak ingyen orvosi kezelésben, de a gyógyszerek ingyen kiszolgáltatásában is részesülnek.

— **(Katonai szemle.)** **Cibulka** vezérőrnagy, a 31. gyaloghadosztály parancsnoka a tegnapi és mai nap folyamán városunkban tartózkodott és a 44. és 52. gyalog eszredek felett szemlét tartott. A hadosztály parancsnok megsejmelte a kaszárnyákat is és azokat teljesen rendben levőknek találta.

— **(Győztes magyar az olimpiai versenyen.)** **Guttman (Hajos) Alfréd** a „Nemzeti uszó egylet“ és a „Budapesti torna-klub“ tagja (utóbbi kiküldöttje) úgy a

— Amit a nagyságos ur tesz: jól van téve.

— Persze, hogy jól. Igyunk lölköm. Kocintsunk a legszebb leány egészségére!

A nagyságos ur maga öntött az inas poharába, amit ez kiürítve így szólt:

— Tudom, hogy itt a pusztán keserves a nagyságos ur élete. A várost meg nem szivelheti. A megboldogult nagyságos asszony helyére mást nem akar hozni a nagyságos ur. Az én paraszt eszemmel mégis gondoltam ki valamit, minek az árán a kecske is jóllaknék, meg a káposztában se esnék kár . . .

— Beszélj szógám. — biztatá a keselyői földesur.

— Hazahozatnám a nagyságos **Ágneska** kisasszonyt a pesti apácáktól . . .

— Mondtam hogy számár vagy **Jóska**, — szakítá félbe a szót a nagyságos ur, — a saját édes leányomban hogyan keressenem azt, amit csakis idegen nőben találhatnék?

— Nem hagy kibeszélni a nagyságos ur, — mondá újból a bölcs inas, — hazahozatnám a nagyságos kisasszonykát és itthon neveltetném.

— Kivel, te gorilla? Én nem értek a leányneveléshez és talán a te kezeidre bizsam a lányomat?

— Dehogyan is, instállom. Vannak fiatal, finom lányok, a kiknek az uri kisasszonyok tanítása a mesterségök. Szébbnél szébb, ta-

100, mint az 1000 méteres távúszó-versenyben elsőnek érkezett be. — **György görög nagyherceg**, hogy egy nemset képviselője két egymásután való versenyben győzött, magavonta fel a magyar cimerez lobogót.

— **(Siklósi jegyző-választás.)** **Krasznay Mihály**, siklósi járási főszolgabíró a **Koharits József** elhunytával üresedésbe jött siklósi jegyzői állásra a pályázati határidőt f. hó 25 ig tüste ki. A kik **Siklós** nagyközségnek ez 1000 frt fizetése, 400 frt lakbérátalány s mellékjövödelmekkel dotált jegyzői állására pályázni szándékosnak, f. hó 25-ig beszárolag nyujtsák be kérvényeiket a főszolgabíróhoz. A választás f. hó 29-én d. e. 9 órakor lesz **Siklóson** a községházán.

— **(Két öngyilkosság.)** A napokban öregebb **Tasi András** 69 éves mohácsi lakos szobájában felakasztotta magát. Az öngyilkos alsó lábászárainak súlyos betegsége miatt már régóta kínosan szenvedett és a kezelő orvos rendelkezéséből külön szobában kellett hálnia. Neje éjjel férje szobájába ment, hogy utána néssen és ekkor rémülve látta, hogy férje felakasztotta magát. A halál ekkor már beállott. Minden jel arra mutat, hogy **Tasi** azért kereste halált, hogy földi szenvedéseitől megszabaduljon. **Tóth Sámuelné** nem a legjobb egyetértésben élt **Rádon** férjével, amiért elhatározta, hogy megöli magát és fölakasztotta magát az istállóban. Mire 15 éves fia észrevette s anyját a kötéltől levágta, a szerencsétlen asszony már meg volt halva.

— **(Sorozás a Baranyavári járásban.)** A baranyavári szolgabírói járásban a katonai sorozás ma (kedden) kezdődik. A sorozás alá eső hadkötelesek itt is körjegyzőségek szerint hivatnak be a járás székhelyére, **Dárdára**, hol a sorozás 5 napon át folyik és f. hó 18 án (szombaton) fejeződik be. Sorban járulnak az assentáló bizottság elé a baáni, baranyavári, bellyei, beszedeki és csuzai körjegyzőségek, valamint a dárdai, darázsi, hercegszöllői, kácsfalui körjegyzőségek hadkötelesei; utánok pedig a karancsi, kistaludi, kisköszegi, löcsi, magyarbólyi, monostori, villányi és vörösmarti legények.

nultabbnál tanultabbak vannak az ilyen lányok között. Most már csak ért engem a nagyságos ur?!

Keselyő Géza szemei úgy megcsillámlottak, mint **Ádám** szemei abban a percben, mikor **Eva** asszony a tudás fájáról való almával kínálta meg

— Van benned valamelyes ész **József**, — felelé elmélázva a nagyságos ur, — ilyen észszel eldirigálhatnál akár egy kis majorságot is. Teszem azt a **Géza**-pusztát . . . Mi? . . .

— A nagyságos ur kívánsága parancs, — mondá hálálkodva a hűséges inas, — a parancsot pedig én csak teljesíteni tudom. Hogy pedig annál jobban megfeleljek nagyságos uram várakozásának: kegyes engedelméből segítséget is vinnék magammal a pusztára. A **Zsuzsát** . . .

— Áldásom rátok, csak astán el ne feledjétek, hogy: ne szólj szám, nem fáj fejem

Néhány hét múlva hazahozták **Keselyő Ágnes** a pesti klastromból. Vele jött egy széke, karcsu leány is. Egészen a nagyságos ur guztusa szerint való, akire jó lélekkel rábízhatta egyetlen leánya nevelését.

Hát **József**? **József** ispán ur lett a két-ézés holdas **Géza**-pusztán. No mert illő, hogy a hűség elvegye jutalmát.

— **(Tanügyi tétélek.)** Troll Ferenc püspöki helyettes a pécsi egyhásmegyei tanítók részére az 1896-ik évre a következő pályatétéleket tette ki: I. Hasánk ezredéves emléknapja, minő gondolatokat keltsen a katolikus néptanítóban? II. Filloxerás vidéken felállítandó vincellér-képezdek miféle előnyökkel lehetnek a tanítóra és a szegény népre nézve?

— **(Ingyen sétakocsizás.)** Tegnap délben az Iskola-utcában egy részeg ember feküdt teljesen tehetetlen állapotban. A sarkon álló rendőr észrevette és jelentést tett a központon, honnan mindjárt kivonult két rendőr, hogy a részeg atyafit onnan eltávolítsa. Es azonban ahogy sem sikerült, mert az atyafi képtelen volt a járásra. Tehát egy fiakkert állítottak elő és beletették az ipszét, a ki így lakásáig ingyen sétakocsikázásban részesült.

— **(Háromszázforintos élet.)** Tegnap este egy fiatal parasztember futott be nagy lihegve, ijedten a rendőrséghez s ott segítségért kezdett kiabálni. A rendőrök azonban nem bírtak eligazodni a szavain s ezért felvezették az ügyeletes rendőrbiztoshoz, a hol a fiatal paraszt szakgatott szavakban, zavart beszéddel mondta el, hogy őt Pálinkás Jánosnak hívják, siklósi lakos s azért jött, hogy segítséget kérjen a rendőrségtől, mert őt üldözik, agyon akarják ütni. De hogy ki üldözi, ki akarja agyonütni, arra nem tudott megfelelni; hanem a helyett nagy sopánkodva adta elő, hogy az ő életét felbecsültette az állam s háromszáz forint értékűnek találta. Most már, ha még két évig életben marad, úgy 300 frtot fog kapni az államtól, de ha elhal, akkor persze nem kell az államnak ezt a 300 frtot kifizetnie. És az állam most el akarja tetetni láb alól; 50 frtot tűzött ki a fejére, hogy a ki őt agyonüti, az 50 frt jutalmat fog kapni. Ezért azóta nincsen semmi nyugta; mindennütt törnek rá az orgyilkosok s ki akarják végezni az ő háromszázforintos életét. A rendőrbiztos persze az ember előadásából meggyőződött hamarosan, hogy elmebeteggel van dolga. Ezért felügyelet alá helyeztette és vissza fogják kísértetni illetőségi helyére.

— **(Az adókvető bizottság működése.)** Az adókvető bizottság tegnap délután 3 órakor ült össze a városháza közgyűlési nagytermében. Tegnap az alkuszok, ügyvédok, biztosítási ügyvédok, aranyozók, aranyművesek, óráskok, állatorvosok és asztalosok adóját, ma délután pedig az ácsok, bábák, bábosok, bazárosok, bérkocsisok, vadászberlők, helypénzberlők és kövezetvámberlők adóját tárgyalta a bizottság. Holnap délután a bognárok, borbélyok és borkereskedők adója jön tárgyalás alá. A tárgyalások lehető legkevesebb érdeklődés mellett folytak, de már nagyobb élénkség uralkodik a mai tárgyalásokon.

— **(Értékes vadászterület.)** Dóry Jenő túskepusztai földbirtokos azzal a kérelemmel fordult a közigazgatási bizottsághoz, mint III ad fokú hatósághoz, hogy Vaszar község utasítsa a tulajdonát képező vadászterületnek a számára leendő bérbeadására, miután az ő vadban gazdag erdőjébe belenyulik a község tulajdonát képező, mintegy 28 holdnyi terület, a melyért csak azért fizetnek 305 frt évi bért, mivel az ő erdejéből kiszökött vadak ott lelik csöndes kimulásukat. Erre a furcsa kérvényre többen megjegyzték a bizottság tagjai közül, hogy hát kerítse be erdejét a földbirtokos ur, ha nem akarja, hogy vadjai megszökösse, vagy tartsa őket csokoládéval; a ha-

tározat azonban az lett, hogy máskor fognak a kérdésben határozni, ha a főlészólitandó szolgabíró információját beküldi. Más uton nyert információink szerint úgy vagyunk értesülve, hogy a kérdéses, összesen 300 holdat tevő községi vadászterület 6 évre bérbe van adva, a mely bérleti szerződés már a vármegye részéről is jóváhagyást nyert és ennek a bérletnek most csak a negyedik esztendeje van folyamatban, következőleg Dóry ur kérvényének a sorsa már előre is tudható.

— **(Millenniumi fák.)** Ültetik a fákat. Törzsük még vékony, koronájuk alig van még, de idővel megerősödnek a fák és a késő unokák árnyékukban áldani fogják azokat, a kik ültették. És csendes estéken, ha megszólal az esti harangzó, hatvan-hetven esztendő múlva az öregek mesélgetni fogják, hogy ők emlékeznek az időre, a mikor a fákat ültették. Nagy ünnep volt akkor; az ország ünnepelte ezredéves fennállásának emlékét és ennek az ünnepnek a megörökítésére ültették a fákat. Mostanában a megye több helyéről érkeznek hozzánk tudósítások, hogy millenniumi fákat ültettek el egyes helyen. A községek lakossága szesz mellett végzi a millenniumi fák ültetését s az iskolásgyermek a Himnusz énekelik. És az elültetett fák megfogamzanak s nőnek, terebélyessé lesznek szép lassan. hirdetik majd évtizedek múlva is a millennium emlékét az unokáknak.

— **(A tanítók és a fegyvergyakorlatok.)** A magyarországi tanítók országos bizottsága folyamodott a honvédelmi miniszterhez, hogy az ezredéves kiállítás alkalmából a tanítókat, kiknek mint póttartalékosoknak az idén fegyvergyakorlatra kellene bevonulniok, az idén ez alól mentseik fel. E folyamodás kedvező elintézését nyert és így a tanítók semmiféle fegyvergyakorlaton nem vesznek részt.

— **(Csalódott szerelmes.)** Cimer Mari, zalaegerszegi születésű leányzó, legutóbb Szentlőrincen szolgált s ott ismeretséget kötött Wachs Ferenc, ottani munkáslegényvel. Az ismeretség lassankint benső viszonyná fejlődött köztük; majd a leány már arról ábrándozott, hogy a legénynek felesége lesz. Ez azonban mindig halasztgatta az egybekelést s egy szép napon odább állt a községből, s még a leánynak sem mondta meg, hová megy. Ezt a hűtlenséget annyira szívére vette az, hogy tegnapelőtt eltűnt s azóta nem volt feltalálható. Félős, hogy szerelmi csalódásában öngyilkosságot követett el.

— **(Eltűnt leány.)** A rendőrség most a budapesti rendőrkapitányság megkeresése folytán egy eltűnt leányt nyomoz. Sudi Mária az eltűnt leány neve, a ki versendi születésű s legutóbb Budapesten állt szolgálatban. A szolgálattal azonban nem igen volt megelégedve s többször emlegette, hogy az élet unalmas neki s nincs kedve hozzá. A napokban aztán otthagya a szolgálati helyét s a nélkül, hogy valakinek szólt volna, eltávozott Budapestről. Hogy hová ment, azt senki sem tudja s épen ezért most hivatalosan körözik, hogy ha az eltűnt leány életben van, valahol feltalálják.

— **(A rabok millenniuma.)** Az igazságügyi miniszter rendeletet intézett a kir. ügyészségekhez, hogy mikép ünnepeljék meg a rabok hazánk ezredéves fennállásának emlékét. E szerint egyik lelkész 10-én istentiszteletet tart, melyen a fogház összes rabjai megjelennek. A rabiskolai tanító előadást tart az ezredéves ünnep jelentőségéről. E napon a rabok minden házi büntetés alól

fölmentetnek, délben fél rész hussal többet és két deci bort kapnak a nagy ünnep öröme.

— **(Már megint.)** Annak a bebizonyítására, hogy a helybeli kormánypárti organum, a „Pécsi Napló“ szokta elkeszdeni az izetlenkedést, a csipkelődést, ekklatáns például szolgálhat a jelzett lapnak a tegnapi vármegyei közgyűléséről hozott tudósításának a következő passzusa:

„Halvax: Hivatkozom a „Pécsi Figyelőre“ (Csiba! Nem kell! Nem tartozik ide!)...“

Nos hát, eltekintve attól, hogy az egész tudósítás tendenciózus ferdtésektől, elhallgatásoktól hemzseg: ki kell jelentenünk, hogy Halvax plébános egyáltalában nem hivatkozott a „Pécsi Figyelő“ re beszédében, következőleg azok a hasból gyártott közbeszólások nem ide vonatkoztak, annál kevésbbé, mivel a „Csiba“ szót nem hallotta senki sem a teremben. Meg lehet kérdezni azoktól, a kik ott voltak. Kétségbeesett ügyet szolgál az, a ki az igazság rovására tudva nem mond igazat. Ennyi a megjegyzésünk az egész bornirt izetlenkedésre.

— **(Öngyilkos tanító.)** Bohár Nándor, magyarpeterdi volt tanító, tegnap este a lakása padlásán felakasztotta magát s mire tettét észrevették, már meg volt halva. Az öngyilkos tanító már régebben lemondott állásáról: lemondott pedig azért, mert az iszákosságnak annyira rabjává süllyedt, hogy élete egészen elzüllesnek indult. E szenvedélytől nem is tudott megszabadulni s legutóbb a mult szombaton is nagyobb mennyiségű pálinkát vásárolt magának. Tegnap egész nap lakásába volt bezárkózva s mikor keresték, akkor már a padláson akadtak rá felakasztva, holt állapotban. Az öngyilkosság hírére a járásorvos kiment Magyarpeterdre a hivatalos vizsgálat megejtése végett.

Művészet, irodalom.

○ Richelieu bíbornok. Vendégművészsünk, Ujházi Ede tegnap ebben a jeles történeti színműben ragyogtatta művészetét s valóban páratlan tökélyvel állította elénk Richelieu bíbornok világtörténeti nagy alakját. Tisztelői egy széles nemzeti szintű szalaggal díszített szép babérkoszorúval tisztelték meg a művészt. Ujházi mellett különösen Angyal Ilka, mint Julia, Bihari Ákos (Mauprat) és Baghi Gyula (Baradas) álltak meg derekasan helyüket.

Ujházi ma bucsuzik el közönségünk-től a „Cifra nyomoruság“ Csoma Bálint szerepében. A mily kedvesen lepott meg azonban bennünket a vendégművésznak az az előzékenysége, hogy vendégszereplését még egy előadással megtoldotta, annyira zavarólag hatott a közönség hangulatára az a közlési mód, a melylyel ezt tegnap a színházban kihirdették. A másnapi előadásnak felvonásközben élő szóval való kihirdetése nagyon orfeumszerű színezettel bír; az ily közleménynek a kijáratoknál alkalmazandó hirdetményeken a helye, de nem a színpadon.

Törvényték.

§ Emberhalál muzsikaszó miatt. Schremm Antal, batinai lakos, a mult év január 26-án, egy vasárnapi napon, a kocsmában mulatott. Oda került este felé Belesits Sándor is, a kivel régóta haragban álltak. Schremm most is csakhamar okot keresett a civódásra és talált is, mert mindig más nótát akart huzatni, nem azt, a mit a többi vendég s köztük Belesits is. A szóbeli civódásnak azzal vetett véget úgy éjféltájban Schremm, hogy boszut forralva,

eltávozott és egy vastag fűzfahusággal a kezében lesbe állt az utcán, hogy mikor Belesits hazafelé megy, meglesi és kitölti rajta a boszuját. Azonban Belesits cimborái szinte gyanították, hogy Schremm rosszban tőri a fejét s ezért Belesitset egész hazáig kísérték. Ott mikor elváltak tőle, a legény bement a házba, kísérei közül pedig egy, Tomasev Ádám, még egy darabon ment a többiekkel, de aztán visszafordult, mert az ő lakása épen az ellenkező irányban volt. Schremm Antal ekkor odalopózott Belesitsék házához s a mint Tomasev épen ott lépett el a kapu előtt, azon hiszemben, hogy az Belesits, Schremm rátámadt és a kezében levő husággal oly erővel vágta fejbe, hogy Tomasev vértől borítva rogyott össze. Persze ekkor kiderült, hogy nem Belesitset ütötte le a boszuszomjazó Schremm, de már késő volt. A leütött ember öt nap múlva belehalt a halálos ütésbe.

Schremm Antal tegnap halált okozó súlyos testi sértésért állott a pécsi kir. törvényszék előtt s a végtárgyalás adatai rá is bizonyítván a vádbavett bűncselekményt, ezért őt a kir. törvényszék másfélévi börtönre ítélte el. Az ítélet ellen az elítélt felebbezett; de felebbezett terhére súlyosbító sért a kir. ügyész is.

§ A gyilkos Bakó. Bakó Márton, mohácsi lakos előtt, a ki az 1894. évi június 3-án, pünkösd másnapján, Viola Tassi Ferencet egy korcsmai verekedés alkalmával leszúrta, egyszerűen csak azért, mert azt hallotta, hogy az a fiát meg akarta verni, tegnap délelőtt hirdette ki a pécsi kir. törvényszék a kir. tábla ítéletét. A kir. törvényszék Bakó Mártont szándékos emberölés büntetéseért folyó évi február 1-én tartott végtárgyaláson hétévi fegyházbüntetéssel sújtotta ugyan, de a pécsi kir. tábla ezt a

büntetést tízévi fegyházra emelte fel, nem fogadván el enyhítő körülménynek azt, hogy Bakó Márton azon híren, hogy a fiát meg akarják verni, annyira felindult, hogy a gyilkosságot e nagy felindulásban követte el. Bakó Márton a tábla ítélete ellen az utolsó forumhoz, a kir. Curiahoz felebbezett.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Tekintetes Szerkesztőség!

Meg fog engedni, hogy jelen soraim mal alkalmatlankodni bátorkodom, azonban az a tudat, hogy a sajtó emberei célul tűzték ki maguknak az igazságtalanul bántalmazottak védelmét, a bűnösök ostromozását s az ártatlanul elítéltek számára a nagyközönség előtt erkölcsi elégtétel szolgáltatását, készítetett engem ezen lépés megtételére, mert (miután bántalmazóm egy magas állásu állami hivatalnok, a bíróság előtt az elégtételt csak idővel nyerhetném el) így célszerűbbnek találtam azt az utat, mely a nagy közönséghez szól; eszedem a tek. szerkesztőséghez, sziveskednék jelen soraimnak beccses lapjuk legközelebbi számában helyet adni, panaszom a következőkben van ugy-mint:

Mult évi szeptember hóban én alulirott Klein Dávid helybeni vállalkozóval egyetemben levelet intéztünk Nagyságos Horváth Gyula országos képviselő és lapfőszerkesztő, valamint Nagyságos Ugron Gábor országos képviselő urakhoz, elpanaszolva nekik, hogy a magyar kir. honvédelmi kincstár minő igazságtalan bánásmódban részesített bennünket azzal az eljárásával, hogy a

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk

lótáp és kenyérszállítását nem nyilvános árlejtésen zárt ajánlatok mellett, hanem kisérlőlag a többi vállalkosni óhajtókat a versenytárgyalástól, a szállítást helybeni Reif Károly és fia cégnek kés alatt jóval magasabb árak mellett, mint a hogy a közös katonai kincstár szerszódott, kiadta, hogy tehát anélkül, hogy a többi vállalkosni óhajtók ajánlataik tekintetbe vétetnének, a szokástól eltérőleg a szállítás kés alatt adatott ki; s ezen panaszunk képeste a tulajdonképpeni anyagot, mely végett Horváth Gyula és Ugron Gábor országgyűlési képviselő urak mult hó 24-én az országgyűlés ülésén ő méltósága Gromon Desző honvéd államtitkár ur Exposéja alkalmával felelőltak, felelőllamlásukra az adott válas államtitkár urtól, képesi a tulajdonképpeni sértést, illetve bántalmazást, miután az államtitkár ur személyemre vonatkozólag ekként nyilatkozik és pedig „Mátievcis Mátyás pedig egy kisebb gazdaember, ki mindenféle üzlettel ugyan foglalkozik, de csakis Klein társaságában.“

Én tehát kerekén kijelentem, hogy az államtitkár urnak ezen kijelentése légből kapott koholmány, mert én ezideig még Klein Dáviddal egyetemben semmiféle üzletben vagy vállalatban részt nem vettem, s kár volt az államtitkár urnak oly rossz forrásból magának az információt megszeresni s ha ezeket megbizhatóbb forrásból szereste volna, akkor igenis, megtudta volna azt, hogy Klein Dáviddal ugyan nem, de Papp József és fia, valamint Taplós Ferenc helybeni legtekintélyesebb polgárokkal részt veszek közös vállalatoknál, azonkívül pedig egyedül is vállalkozom, nem szorultam tehát arra, hogy Klein vezessen engem s ezen ügyben is csak akként kerültem vele együtt a papírra, mert ő is részt óhajtott venni a versenytárgyalás-

akar fellépni Kővári Géza, de hát ő sem beszél erről semmit, hanem a helyett nagy érdeklődéssel kérdezi.

— És édes lelkem, mi még nem is ismerjük ezt a ti rokonotokat. Miért is nem mutatod be már a társaságnak.

— Óh, majd lesz arra még alkalom. Állandóan nálunk fog lakni: szerezhetsz még ismerősöket. A férjemnek nagynénje; ő is nevelte Gézát már kiskorától kezdve, hogy a szülei elhaltak.

Mintha nagy nehezére esnék Vas Arankának, a mit mond. Mintha egy kellemetlenkedő árnyék homályosítaná el szép, büszke arcát. És siet is a társalgásnak véget vetni azzal, hogy hazafelé indul.

A mint megy, az egyik utcán egy társasággal találkozik. Férfi az mind, első rendű emberei a városnak. Köztük van Dömeházi Saul is, a kit közrefognak s úgy mennek vele az ellenzéki pártkör helyisége felé.

Vas Aranka épen odaér most Dömeháziék háza elé. A ház két ablakában van csak világosság; s mintha az egyiknél valaki állna s kitekintene hosszan, sokáig az est homályába az után a távozó csoport után, melynek közepén ott megy Dömeházi Saul.

A felesége, gondolja magában. És olyan elégedetlen, hogy ő sohasem tud úgy nézni a férje után, távozzék bár az el hosszabb időre hazulról. S szinte irigyeli azt az asszonyt, a kit még alig látott szemtől szemben; a kiről csak annyit tud, hogy boldog, igen boldog s e boldogságát csak az zavarja meg, hogy kicsi testébe valami pusztító kór első csirái lopják be magukat s e miatt sokat, igen sokat gyöngékedik.

Ő maga erősnek érzi magát. S tudja azt is, hogy

utcákon, valami bódító melegséget érez Saul a vérben és valami nyomasztó, zsibbasztó erő ereszkedik az agyára, mely lebilincseli, odaköti minden gondolatát ehhez az asszonyhoz.

Haragos magára, hogy mióta itt laknak Kerékváron, még csak egyszer sem jutott eszébe Vas Aranka.

Hja, a boldogság nem ad időt a másokkal való törődésre. A boldogság magának él, önző szertelenséggel zsákmányolja ki önmagát, mintha félne, hogy ha egy percet is késik, elvesziti örömeit örökre. S ennek a rohamos gyönyörévezetnek aztán az lesz az eredménye, hogy egyszerre csak betelik magával; olybá veszi, mintha mindig az lett volna a sorsa, megszokja és nem elégíti ki már úgy maga magát, hanem keres valami mást is, a mi újabb gyönyöröket szerezzen neki.

Ilyenkor jut astán eszébe sok minden, a mit elfelejtett; eszébe jut, hogy kétszeres erővel követeljen tért magának a lélekből, melyből egy időre ki volt zárva; s hogy kétszeres hatalommal tegye foglyává az agyat, mely egy darabig nem is törődött vele.

Saul azt hiszi először, hogy azért olyan lehangolt, mert Évi gyengékedik.

De mikor otthon van, bár felesége örömepeve öleli át s úgy csicsergi a fülébe, hogy nem érzi már magát rosszul, ez a lehangoltság még sem tűnik el a lelkéről.

Megpróbálja azzal könnyíteni rajta, hogy elmond a feleségének mindent.

Mindent? Mi volna az a minden más, mint csak annyi, hogy a mint odahuzódik melléje vacsora után Évi a pamlagra, mosolyogva mondja neki:

nál s miután egyenlő arányban látjuk jogunk sérelmét, határoztuk el, hogy közösen tesszük es ellen a lépéseket, mertesáltal nemcsak a mi, hanem az egész ország adófizetőinek joga lett megsértve, célunkat annyiban elértük, hogy úgyünk az országgyűlésen az ország színe előtt szőnyegre jutott, sajnálatomra azonban ez bennünket teljesen ki nem elégített, miután az eredmény épp az ami volt, célunk az lévén, hogy ha a mondott hiba az államtitkár ur tudta nélkül történt, ez lehetőleg orvosoltassék, de miután az államtitkár ur konkrét adatokra hivatkozik, tehát akkor esen hibák az ő tudta és beleegyezésével történnek s csak azt csudálom, hogy miután az államtitkár ur oly jól van mindenről informálva, miért nem szerezte meg magának az adatokat az 1889. évben itt lezajlott honvédelmi versenytárgyalásról, ezekből láthatta volna, hogy a legolcsóbb beadott zártajánlat Papp István, Taplós Ferenc és az enyém volt, s a helyett, hogy a szerződést megkaptuk volna, Székesfehérvárról egy honvéd hadbiztos jött hozzánk, ki bennünket felszólított, hogy mit volnánk még hajlandók ajánlati árainkból engedni, kértük a hadbiztos urat, hogy hát állapítsa meg ő az árt, s mi mint termelők minden anyagi haszon nélkül is elfogadjuk, azonban ő erre nem volt hajlandó s tőlünk akarta az engedményt tudni: tudva azonban azt, hogy bárminő engedmény mellett mi a szállítást el nem nyerhetjük, további engedményeket nem tettünk s így Reif Károly és fia 1/100 krnyi utóengedmény mellett nyerte el azt a szállítást, mely jogszerűen bennünket illetett volna. Kérdem tehát, miért nem jár el a magas honvédelmi kormány ekként, ha Reif K. nyeri el a szállítást? Miért nem kér ezen árakra tőlünk utóajánlatot?!

Mátievits Mátyás

Szöbeli tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. április 15-én.

1. Ösv. Keller Mártonné és társa — Hofmann Antal d. e. 8 és fél óra.
2. Sós Istvánné — Sós István d. e. 9 óra.
3. Burger Irén — Farkas Jenő d. e. 10 óra.
4. Turony község — Faddi János d. e. 11 óra.
5. ifj. Frank János — Cséke György és társa d. e. 11 óra.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Ülés elején fölolvasták a mentelmi bizottság javaslatát, mely Podmanickýt a Kassite féle ügyben kiadni határozta. Podmanický a bizottságban maga kérte a kiadatását. Papp Eleket, bár az ellene fölhozott vádakra nézve a bizottság támpontokat nem talál, szintén kiadják, hogy beigazolhassa a valótlanságokat. A ház ilyen értelemben határozott.

A földmívelési tárcánál Papp Elek, Sima Ferenc és Szalay Imre szólaltak föl. Ezzel a tárca tárgyalását befejezték.

TÁVIRATOK.

— **Kiderült titok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Janky altábornagynak nyugdíjazása, hír szerint, azért történt, mert a Fehérvárnak bizalmat szavazó generális-gyűlésen tiltakozott.

— **A német császári pár Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt egynegyed tizenegykor érkezett meg Bécsbe II. Vilmos német

császár nejével, a trónörökösrel és Eitel Frigyes herceggel. A pályaudvaron királyunk és a királyné képviselőjében Mária Józefa főhercegnő, a Bécsben időző összes főhercegek és főhercegnők, a diplomácia képviselői fogadták. A diszszázad zenekara a német himnuszt játszotta. Az uralkodók csókkal, kézzorítással üdvözölték egymást, királyunk a császárnénak kezét csókolta, azután a főhercegekhez vezette, kik szintén kezét csókolta. A bevonulásnál óriási néptömeg verődött össze az utcákon. Az uralkodók külön kocsiban, a császárné és Mária Józefa főhercegnő egy másik kocsiban hajtattak a Burgba. Hat órákor nagy udvari ebéd volt 110 meghívott vendég részvételével.

Szerkesztői üzenet.

Sulyok Károly urnak, helyben. Kívánságához képest készséggel kijelentjük, hogy lapunknak folyó évi április hó 3-án megjelent számában „Öngyilkossági kísérlet“ cím alatt megjelent közlemény nem öntől származott. Különben, hogy az a közlemény nem oly merőben légből kapott koholmány, mint a minőnek azt az érdekelt férj feltüntetni jónak látja, az már abból is kitűnik, hogy az ott megírt öngyilkossági kísérlet csakugyan megtörtént s az asszony bizonyára nem jókedvében hajtotta fel a sósavas üveget.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

— Kitalálod-e, édes, kit láttam az estélyen?

A kis, filigrán asszony odarejti az arcát a mellére majd feléje fordítja boldog, szerelmes tekintetét s úgy gondolkozik.

De nem találja ki.

S megszólal végre Saul:

— Hát a Kővári Géza feleségét, Vas Arankát.

Szinte várja a meglepetés felkiáltását a felesége ajkáról. De az csak a nyugodt, csendes hangon feleli:

— Azt? Hát itt laknak? És mi ezt nem is tudtuk egészen eddig!

Saul valami szégyent érez a lelkében. Hiszen azt várta, hogy a felesége majd ijedten, féltékeny meglepetéssel fogadja ezt a hirt. És ime ott pihenve a karjai között, a legnyugodtabb, a legtermészetesebb hangon adja meg rá a feleletet.

Ennek az asszonynak a lelkében meghalt a mult; csak a jelen boldogsága él benne s nem képes ezt megzavarni a multnak semmi emléke, még az sem, ha azt látja maga előtt, kitől ábrándos leányszívvel féltette, irigyelte azt, a ki most az ura, a ki most a mindene.

És ez a körülmény elvonja aztán egyidőre Saul gondolatát is Vas Arankától.

Boldog fészkéből különben ez időben kezd indulni Dömeházi Saul a népszerűség útjára.

Kerékvár város polgárai most választják a városatyákat. Jelölve van ő is a városatyai székre s a kinek ellenjelöltje, az a sors véletlensége folytán épen Kővári Géza, a Vas Aranka férje.

És a választáson óriási többséggel győznek a hivi s ő ezt a bizalmat azzal hálálja meg, hogy mindjárt

szűzbeszédével a városi ellenzék fejévé küzdi fel magát s aztán a nép érdekében szónokol, agitál minden alkalommal. Lesz belőle csakhamar a város közéletének, politikájának egyik előharcosa, klubbot alakít, pártot szervez és azonközben nem is veszi észre, hogy minden idejét a köznek áldozza; nem is gondol arra, hogy a kis felesége otthon nem egyszer megkönyezi, míg ő a nép érdekében fárad, s nem is álmodja, hogy valaki keresve keresi az alkalmat a vele való találkozásra, a mi azonban sehogysem akar bekövetkezni.

És ezalatt kitavasodik ismét. S mikor esténként Kerékvár intelligenciája egybegyűl a lombukat újra hajtani kezdő fák alá, a város közepén álló sétátérre, a polgármesterné csodálkozva interpellálja meg Kővári Gézáét.

— Nos, édes lelkem, mégis itthon vannak? Hejh, csak én mehetnék falura! Bizony régen kint lennék már. De hát a férjem, a polgármester, hogy hagyhatná itt a várost?!

Az a bibi is van ugyan a dologban, hogy a polgármesterné ónagysága nem is igen mehetne a saját birtokára, mert egypár láncocska szőlőn kívül nincs a polgármester urnak más fekvősége, hanem hát erre nem gondol Vas Aranka, mikor feleli:

— Nem, nem. És nem is megyünk még a nyáron sem. A férjemnek egy rokona a vendégtünk Budapestről s annak a kedvéért itt töltjük a nyarat.

E szavak alatt még az is lappang ugyan, hogy — a mint a polgármesterné nagyon jól van értesülve — az ősz végével megtartandó követválasztáson jelöltként

Hirdetések.

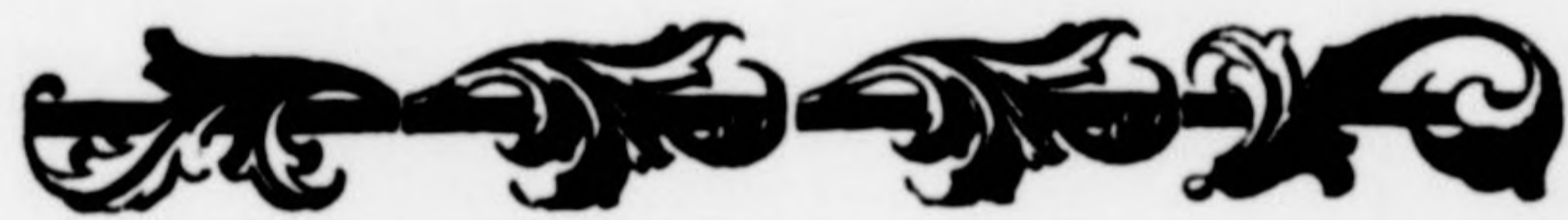
3843. sz.
XVI. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sebestyén István, Gregorovics Ágoston és Jozipovics Adám pécsi Fehér Géza Árpád szegzárdi, Fehér János petervári és Sebestyén Gyula mosonyi lakos kérelmére a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróskodás területén levő Pécs városában fekvő a pécsi 1694. sz. tjkvben felvett I. 2603 hrsz. 104. sz. hársra udvartérre és 2604. hrsz. szállás kertre 1918 frt becsárban a végrehajtási joghatályu önkéntes árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi április hó 30. n. d. e. 10 órákor Pécsen a kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni nem fognak tulajdonos társak bánatpénz nélkül is árverezhetnek azonban a többi árverezni szándékozók tartoznak 200 forintot k e s z p é n z b e n vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött keszhes letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélygáltatni.

Pécsen, a kir. trvszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi február hó 17 n.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

KOTZÓ PÁI

gépészmérnök, Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű szögcsap-lőkészleteket, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű sínes gőzcsap-lőkészleteket hosszú szalmarásókkal, alászelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjasóval és válaszfalakkal.

Fa- és szénfűtésű és eredeti SZALMAFŰTŐ GŐZMOZGONYOKAT.

Továbbá R. CARRET & SONS föltulmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakarító COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT, legjobbak elismert brandtfordit amerikai kéveköti aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált rúddal. Sorvető- és szorvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket. Kedvező feltételek.

Jutányos árak!

Vidéki ügyelők keresztetnek.

Siptár Lajos

pécsi kölcsönös segélyező-egyleti pénztárnok

amerikai szőlőtelepein Pécsen a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők adandók el.

Amerikai alanyok	1000 drb	
	gyökeres	sima
Rupestris Monticola	55.—	28.—
Rupestris Metallica	50.—	28.—
Solonia	32.—	16.—
Rupestris válogatott faj (nagy levelűek)	20.—	10.—
Riparia Selecta (75% portalis)	20.—	10.—
Gyökeres fás ojtványok, kitűnően összeforrva, Rupestris és Solonia alanyokra nemesítve, a legjobb asztali- és borsfajok 10 drb.	20.—	—
Ojtványokról levágott legfinomabb asztali és borsfajú 80 cm. hosszú hazai vesszőre ezer drb	—	4.—

A gyökeres, úgy a sima vesszőknél körülbelül 50% ojtásra alkalmas, a többi pedig ültetésre, a sima vesszők hossza 45 és 50 cm. A megrendelés alkalmával 25% foglalóként küldendő be, a többi pedig utánvétellel egyenlített ki. Csomagolás és vasúti szállítás 1000 drb után 50 kr. Nagyobb megrendeléseknél árkedvezmény.

Végül, a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezesiséget vállalom, bátorokodom a t. rendelők figyelmét alábbi bizonyítványra felhívni: 344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepe magas, száraz és kőves hegyen fekszenek, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem túl vastagok, de annál fásabbak, vékony belűek, sűrű izületűek a tökéletesen megérett, s így könnyen és biztosan gyökeresedők. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonia, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve. Pécsen, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.
kir. szőlőszeti felügyelő.

Védjegy.

Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

magyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nékiúzóhatetlen és ártalanosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgöngyöség, bűzös lehellet, felültség, savanyú, felbőgögés, hasmenés, gyomorfájás, tejeslegesség, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs székletlenség.

Hathatós gyogyszernek bizonyult fejfejánál, a megnyíltben ez a gyomortól származott, gyomorüregben lévő ételekkel és italokkal, gillizták, májbajok és hámoroknál.

Említtett bajoknál a Mária-czelli Gyomor-cseppek évek óta kitűnően bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerháza Budapest, Király utca 13 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valószínűleg bizonyított".

A Mária-czelli Gyomor-cseppek valódián kaphatók.

Pécsen: Irgalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Erreth János gyógyszer., Sipőcs István gyógyszer., és Göbel Kálmán gyógyszer. Pécs városán: Dvoráky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrách gyógyszer., és Szentgyörgyi M. gyógyszer. Szeged: Szegetvárosi: Salamon Gyula gyógyszer. és Viny Sándor gyógyszer.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsen,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Bátbotok valódi ezüst
fogantyúval 6 frt

Eccsé bronzok valódi ezüst dík-
mány és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

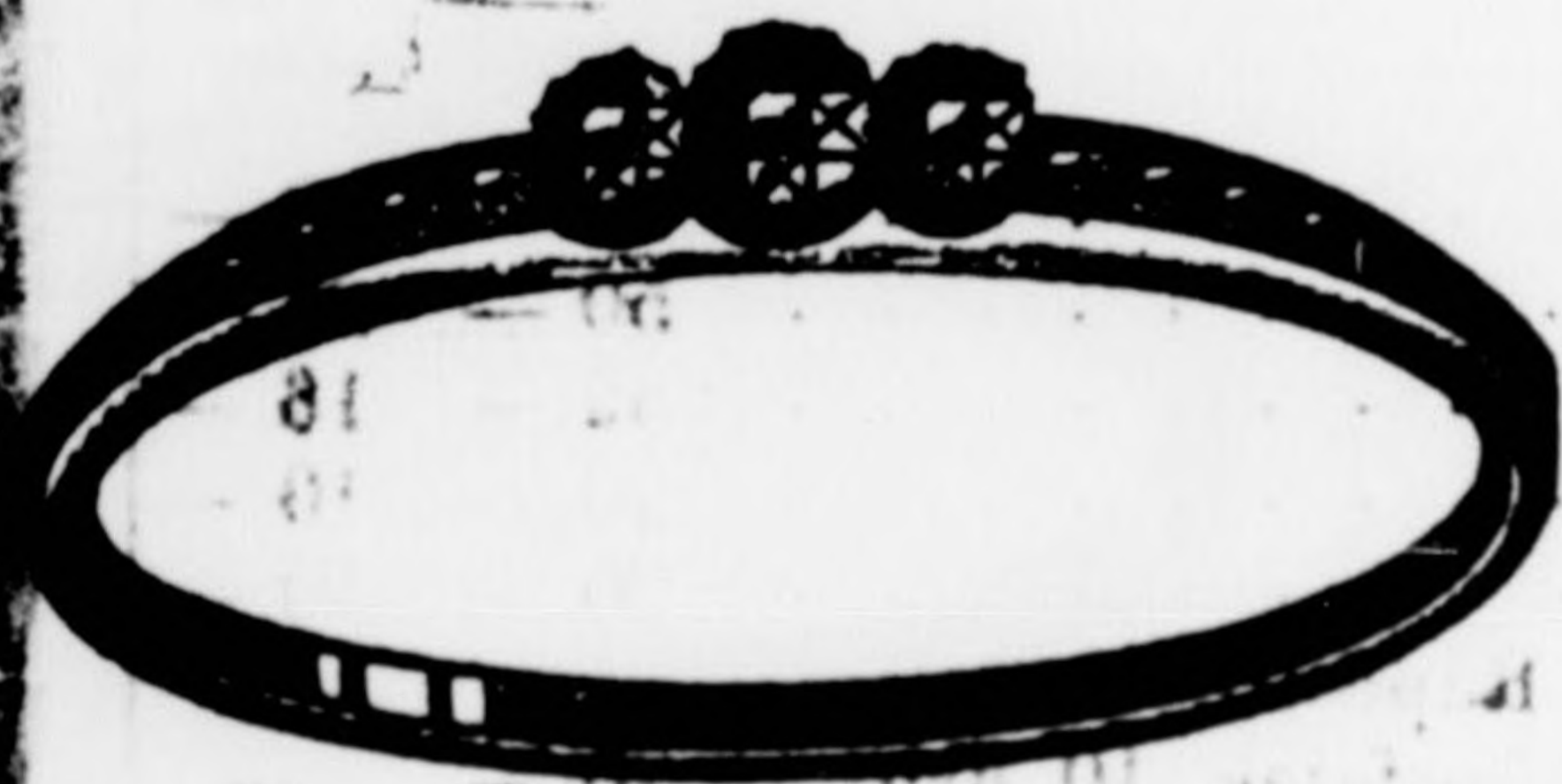
Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, cukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajci zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnői valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellet igen rövid idő alatt készítettnek.

